

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Polecsák Mária ügyvéd által képviselt felperesnek a Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság - mint a Megyei Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság jogutódja - alperes ellen rokkantsági nyugdíj ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 6.M.1163/2005/17. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 18. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem elbírálása folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 6.M.1163/2005/17. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Legfelsőbb Bíróság kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 5.000 /ötezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2004. december 27-én rokkantsági nyugdíj megállapítását kérte az alperes jogelődjétől, amely 2005. január 28-i határozatával a kérelmet elutasította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd igazgatója 2005. március 29-i határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A határozat indokolásában utalt arra, hogy a felperes munkaképesség-csökkenésének mértékét mind az elsőfokú, mind a másodfokú orvosi bizottság 50 %-osra értékelte.

A felperes keresetében rokkantsági nyugdíjra való jogosultságának megállapítását kérte.

A Megyei Munkaügyi Bíróság igazságügyi orvos-szakértői bizonyítást rendelt el, majd felülvéleményt is beszerzett; ezt követően meghozott jogerős ítéletében a felperes keresetét elutasította.

Az ítélet indokolása szerint a 2006. január 9-i orvos-szakértői, illetve a 2006. május 3-i felülvélemény egyaránt a felperes 50 %-os mértékű munkaképesség-csökkenését állapította meg.

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény /a továbbiakban: Tny./ 23. § /1/ bekezdés a/ pontjában előírt 67 %-os munkaképesség-csökkenés hiányában tehát a felperes rokkantsági nyugdíjra való jogosultságát megállapítani nem lehetett.

Az ítélet indokolása rámutatott arra, hogy a felperes észrevételére megkeresett Egészségügyi Tudományos Tanács Egészségügyi Területen Működő Igazságügyi Szakértői Testületének Elnöke 2006. október 11-én kelt levelében közölte, hogy a felülvélemény elkészítésében az előírt szakképesítésű személyek vettek részt. A felperes megbetegedésének tisztázásához nem volt szükséges kardiológus szakképesítés, mert a felperest korábban részletesen kivizsgálták, a kivizsgálás eredményei az iratok között rendelkezésre álltak. Kardiológus, vagy szívsebész szakképesítés a megbetegedés gyógyításához, illetve az esetleges műtéti beavatkozás elvégzéséhez szükséges.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte, előadva, hogy a bíróság által kirendelt szakértők egyike sem volt kompetens a felperes egészségi állapotának megítélésében; kardiológus illetve szívsebész bevonása nélkül ugyanis a felperes egészségi állapotáról véleményt formálni nem lehet.

Hangsúlyozta, hogy a Pp. 170. § /1/ bekezdésében megkívánt különleges szakértelemmel az eljáró szakértők nem rendelkeztek.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes magas vérnyomás betegsége miatt súlyos következményeket okozó hipertóniás krízis lehetsége áll fenn, a koszorúerek funkciózavara nem zárható ki, a felperes fokozottan veszélyeztetett állapotban van, az időszakosan fennálló ritmus-zavar, illetve a csökkent értékű gracilis kifolyópálya szintén veszélyhelyzetet jelent; e körülmények a 67 %-os mértékű munkaképesség-csökkenést megalapozzák.

A BH 2006. évi 161. számú jogesetére hivatkozással kifejtette, hogy szakvéleményt csak megfelelő szakmai kompetenciával rendelkező szakértő terjeszthet elő.

Kérte, hogy a Legfelsőbb Bíróság kötelezze a Megyei Munkaügyi Bíróságot kardiológus, vagy szívsebész szakértő kirendelésére.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte, előadva, hogy a társadalombiztosítási eljárásban, illetve a közigazgatási perben beszerzett szakértői vélemények mindegyike 50 %-os munkaképesség-csökkenést állapított meg a felperesnél, az Egészségügyi Tudományos Tanács Egészségügyi Területen Működő Igazságügyi Szakértői Testületénél magasabb szintű szakértői testület pedig nincs.

Hangsúlyozta, hogy az igazságügyi felülvélemény a felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott megbetegedésekre kitér, azokat az 50 %-os mérték megállapításánál figyelembe vette.

Utalt továbbá az Egészségügyi Tudományos Tanács Egészségügyi Területen Működő Igazságügyi Szakértői Testületének azon álláspontjára, hogy a felperes betegségeinek tisztázásához kardiológus szakképesítésre nem volt szükség.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Tny. 23. § /1/ bekezdés a/ pontja szerint rokkantsági nyugdíjra az jogosult, aki egészségromlás, illetőleg testi, vagy szellemi fogyatkozás következtében munkaképességét 67 %-ban elvesztette, és ebben az állapotában javulás 1 évig nem várható.

A Pp. 177. § /1/ bekezdése kimondja, hogy ha a perben jelentős tény, vagy egyéb körülmény megállapításához, vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, a bíróság szakértőt rendel ki.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott BH 2006/161. számú jogesettel összefüggésben kiemeli, hogy az a környezetgazdaságot, a fenntartható fejlődést, a területrendezést és a településfejlesztés kérdéseit érintő agrármérnök, építészmérnök, környezetvédelmi és természetvédelmi szakemberek által készített kutatásfejlesztési szerződés vonatkozásában mondta ki, hogy a perben kirendelt agrármérnöki végzettséggel rendelkező szakértő a szükséges területrendezési, településfejlesztési, agrár-környezetvédelmi szakképzettséggel nem rendelkezik; egyes érintett szakterületeket tehát nem ismer. A szakértői feladat összetettségére figyelemmel deklarálta tehát a Legfelsőbb Bíróság a többirányú speciális szakismeret igényét.

A jelen rokkantsági ügyben azonban orvos-szakértői kérdéskörben igazságügyi orvos-szakértők nyilvánítottak véleményt, a szükséges szakértelem tehát nem kérdőjelezhető meg.

A Legfelsőbb Bíróság utal arra, hogy az Egészségügyi Tudományos Tanács Igazságügyi Bizottsága működéséről szóló korábban hatályban volt 13/1994. /IX. 13./ NM rendelet 3. §-a a bizottság döntésére bízta esetleges szakreferens bevonását, és ennek megfelelő szabályozást tartalmaz az Egészségügyi Területen Működő Igazságügyi Szakértői Testület szervezetéről és működéséről szóló 8/2006. /II. 22./ IM rendelet 7. §-a, illetve az Igazságügyi Szakértői Testületek szervezetéről és működéséről szóló 33/2007. /VI. 22./ IM rendelet 15. §-a.

Miután a szakértői testület eseti bizottsága az Egészségügyi Tudományos Tanács Egészségügyi Területen Működő Igazságügyi Szakértői Testülete Elnökének 2006. október 11-i levele tanúsága szerint a véleményalkotáshoz nem látta szükségesnek kardiológus, illetve szívsebész bevonását, ezért a külső szakértő bevonásának elmulasztása nem tekinthető jogszabálysértőnek.

A felperes felülvizsgálati kérelmében felvetett graft-függőség, ritmus-zavar, csökkent értékű gracilis kifolyópálya, hipertóniás krízis vonatkozásában a Legfelsőbb Bíróság kiemeli, hogy a felperes kórelőzményét az eljáró szakértők a szakvéleményből megállapíthatóan teljes körűen ismerték, testi vizsgálatát elvégezték, és szakvéleményüket ezen tények ismeretében alkották meg.

A 2006. május 3-i igazságügyi felülvélemény is megállapítja, hogy a felperes magas vérnyomás betegségben, kezdődő szívizom-bántalomban, szívkoszorúér-szűkület műtete utáni állapotban, gerincízületi kopásos bántalomban szenved /szakvélemény 9. oldal utolsó előtti bekezdése).

A felperes orvosi adatai között rögzítést nyert az is, hogy a nativ erek gracilisak, a RAD rendszer graft-függő /igazságügyi felülvélemény 5. oldal 2. bekezdése/.

A fentiekből megállapítható, hogy a felülvizsgálati kérelemben előadott felperesi megbetegedéseket a felperes testi vizsgálata, kórelőzményei és orvosi adatai, valamint a megelőző orvos-szakértői vélemények alapján az igazságügyi felülvélemény vizsgálta és értékelte, nem áll fenn tehát olyan hiányosság, amely a szakvéleményt megalapozatlanná tenné.

Ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta, és az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperest a Pp. 260. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján az alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére kötelezte.

Budapest, 2008. február 20.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Darák Péter sk. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő